Ч. 84. Четвер 28 (15) цьвітня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Справи парляментарні. — Ворохобня в Альбанії.

„Korresp. Austria“ доносить, що християньско-суспільний союз послів до ради державної на устроєнім оногди засіданю ухвалив одноголосно резолюцию, в котрій висказує обурене з причини обиди, яка оногди стрітила президента палати дра Паттая, котрий поступив після реґуляміну і ухвал палати. При тій нагоді висказано президентови довірє і симпатию.

„Korresp. Zentrum“ оповістила в понеділок такий комунікат: На вчерашнім засіданю народно-католицкого клюбу обговорювано політичну ситуацию. Що до становища в справі статута Союза ческих послів висказано погляд, що ческий союз має бути на дальше удержаний, щоби було поле для ческих послів, що служило би до взаїмної виміни гадок і нарад над спільними народними справами. Натомість не згоджено ся на жадане, аби статут містив в собі засаду, що членів союза обовязує більшість голосів.

„Poln. Korresp.“ помістила розмову свого співробітника з президентом палати дром Паттаєм в справі оногдашного поведеня Президиї і реформи реґуляміну. В розмові президент заявив: Повертаю все до того, що лихі акустичні відносини і гамір послів роблять неможливим веденє засідань. При запитаню до президента я зданий на то, що сей або той стенографґраф або урядник палати, котрий находить ся близько промовляючого, мусить мене повідомлювати о змісті промови. Очивидно що така інформация недостаточна, бо триває ледви кілька хвиль. Саме чую, що пос. Брайтер в своїм запитаню в справі іменованя членом палати панів п. Вецлєра висказав слова обиджуючі деяких послів, о чім однакож я довідаю ся аж із стеноґрафічного протоколу і тоді пороблю відповідні зарядженя. В теперішних услівях президент примушений відповідати на річи, котрих ще не чув.

Заповіджене на вчера засіданє фінансової комісиї не відбуло ся з причини недостачи комплету. На 52 членів комісиї явило ся 21. Неприсутність так великого числа послів не була случайна, лиш єсть наслідком умовленої обструкциї опозициї, котра хоче в той спосіб спинити хоч часткове полагодженє фінансового пляну до четверга, коли розпочинають ся сьвяточні ферії. Президент палати др. Паттай нараджував ся в тій справі з предсідателем комісиї фінансової д-ром Урбаном; вислано телеграфічне візванє до членів комісиї з партиї більшости, аби прибули на нинішне засіданє.

Що до рівночасних нарад кількох комісий, то виринають ріжні трудности. Многі з послів належать до кількох і то важних комісий. Коли засідають рівночасно комісиї буджетова, фінансова, суспільного обезпеченя, то тяжко зібрати комплет до голосованя. Тяжко також вимагати від послів, аби бігали від комісиї до комісиї і промавляли нераз в дуже важних справах без попередного приготовленя.

Президент Паттай предложив, аби предсідателі комісий визначали окремі години на голосованє, а то в ціли оминеня случайних вислідів голосованя.

На вчерашнім засіданю комісий в справах урядників і служби державної ухвалено склпкати анкету для службової праґматики. Для правительственного предложеня о праґматиці вибрано 5 референтів пп.: Маєра, Чеха, Страньского, Томашевского і Ґестінчара. Відтак ухвалено таку засаду:

Судейский стан належить вилучити з

Украдені банкноти.

З анґлійского — Ст. Клера.

Годинник вибив саме десяту. Бертрам Меріваль числив удари годинника, доки аж не пролунав послідний, відтак станув нерішучий. Він увійшов до бібліотеки з твердою постановою. Перейшов комнату певними кроками, отворив одну з шуфляд тяжкого, дубового бюрка і виймив звідтам вузкий шкіряний футерал. Але тепер покинула его відвага. Він стрепенув ся зі страхом, коли побачив, що не єсть сам в комнаті. Молода дівчина вирипула з глубини великого фотелю з поручем, в котрім сиділа, простягла перед себе руки і відозвала ся заспаним голосом:

— Чи то ти, Берті?

Щось неподобалось їй в молодім чоловіці. Она поглянула уважнійше на его бліде, змінене лице; одним скоком опинила ся коло него і сильно вхопила его за руку.

— Берті — скрикнула з жахом — що то має значити? Чи ти ошалів? Що ти хочеш робити з тим револьвером? Великий Боже? Чейже ти не такий трус, аби стріляти ся!

— Пусте говорене, Олено. Я найнужденнійший чоловік на земли і не варт нічого. Лиш як уступлю ся звідси.

— Сідай! — сказала спокійно і втиснула тремтячого молодця в крісло. — Скажи мені тепер всьо, чуєш, не укривай нічого передо мною!

— Я в страшеннім клопоті, Олена. Отець сказав, що не буде більше платити моїх довгів і вижене мене, коли раз ще зроблю єму прикрість. Аби богато не говорити, скажу тобі коротко, що я завинив гроші, не велику суму, лише пятьдесять фунтів, але звідки мав я взяти пятьдесять фунтів? Я найшов чекову книгу вітця і — мені здаєть ся, що я мусів бути божевільний, коли я то робив — сфальшував его підпис і вислав чек почтою. Але я не зможу пережити встиду, коли справа викриє ся.

І молодий чоловік розплакав ся.

— Кому ти винен був гроші? — спитала его сестра спокійним голосом.

— Джільбертови Ватсонови, знаєш его, він твердий як камінь.

— Здогадую ся, що ти програв богато в карти?

— Так.

— А коли ти вислав лист?

— Нині рано.

— Коли так, то він зможе підняти гроші аж завтра рано. — Пійду до него і попрошу, аби віддав мені чек, а ми постараємо ся дістати для него гроші в якийсь честний спосіб.

— Не можеш вже піти до него. Що подумано би, колиб ти о тій годині виходила з мешканя мужчини?

— То мене найменше обходить. О тій справі не можу писати, а він скорше віддасть чек як тобі. Але ще одно, Берті! Чи можу тобі завірити, не зробиш вже більше такої дурниці? — спитала кидаючи значучий погляд на шкіряний футерал на столі. — Мушу то знати, заки лишу тебе самого.

— Присягаю тобі, Олено, що навіть не діткну ся его!

* * *

— Чи пан Ватсон дома?

— Ще нема. Але надію ся его кождої хвилі; коли пані схотять хвильку заждати —

— Дякую; мушу ждати на него, бо хочу в одній дуже важній і пильній справі лично з ним поговорити.

Олена чула, що служачий оглядав єї від голови до ніг, ведучи єї до богато устроєної комнати, але она знала, що то не повинно було єї обиджати. Коли остала сама, стала ходити з нервовим поспіхом по комнаті, споглядаючи що кілька хвиль на годинник, що стояв на коминку, аж вкінци задержала ся перед бюрком і єї погляд мимохіть задержав ся на нім. Ціла купа нерозпечатаних листів звернула на себе єї увагу. З горячковим поспіхом стала перебирати листи.

— Ось він — сказала до себе збентежена, коли пізнала письмо свого брата і печатку. — Берті уратований.

Сховавши нерозпечатаний лист до кишені, задзвонила на служачого.

— Мені за довго ждати і мушу вже іти — сказала до него. — Буду мусіла з паном Ватсоном порозуміти ся письменно.

*

прагматики, а службові відносини судових урядників управильнити окремим законом. Права урядників і служби державної, запоручені основними законами, не повинні бути обмежені постановами службової прагматики.

Після нинішних телеграм ворохобня в Албанії не втихає і битви ведуть ся в цілій північній части того краю. В послідній борбі Албанці мали 100 убитих.

З Константинополя доносять, що Туреччина постановила вислати на поле борби ще 30.000 войска на скріплене войск Шефкета-Турґоля паші. В тій ціли покликано резервістів дивізиї смирненьскої і трапезунтскої в Малій Азиї.

З Солуня доносять, що покликане резервістів солуньского вілєту приспішено. Джавід паша відложив свій виїзд до Скоплія. Помимо напору правительства не хоче він обняти команди войск против Албанців. Тимчасом Шефкет паша на чолі 25 баталіонів і 3 гірских батерий виступив в похід до Качаника, того гірского проходу, який обсадили Албанці. Як зачувати, борба вже веде ся.

З Сербії доносять, що получене між Митровицею а Скоплієм перерване. Після вістий, які наспіли до Білгорода, ведуть ся завзяті борби між місцевостями Качаник а Верисовач. Вчера о годині 9 рано відбула ся битва не далеко Іпека. По обох сторонах були великі страти.

Новинки.

Львів, дня 27 цьвітня 1910.

— **Іменованя.** П. Міністер судівництва іменував судиями авскультантів: Івана Нижанковского, Виктора Цебровского, Йосифа Кравецкого, Як. Гопфена, Меч. Котковского і Евгена Коляджина в округі висш. суду кр. у Львові, а дальше: Волод. Сембратовича в Балигороді, Едм. Вєдлича в Гвіздци, Леон. Шайну в Богородчанах, Йосифа Терлецкого в Журавні, Стеф. Залеского в Жидачеві, Ів. Коха в Копичинцях, дра Маріута в Белзі, Казим. Цеглецкого в Підволочисках, Вол. Міндотича в Войниловi, Михайла Геника в Яблонові, Володимира Подлуского в Мостисках, Альфр. Яновского в Березові, Ія. Аймера в Новім Селі, Волод. Іванця в Борщеві, Ром. Міхальского в Делятині, Ізид. Ратгавзера в Городенці, Олекс. Колодія в Мельнице, Із. Худку в Залізцях і Авт. Брувьа в Товмачи.

— **З приводу смерти М. Кропивницкого** відбуло ся вчера засіданє виділу „Просьвіти“, на котрім порішено висловити сочувство родині помершого. З приводу смерти батька українського театру подали „Кієвск. Вѣсти“ просторий фейлєтон з автобіографією Кропивницкого а крім того присьвятили его памяти статю С. Єфремова. — Редакция „Ради“ вислала на похорон свого представника, поручивши ему вложити на домовину вінок з такою написею: „Батькови українського театру засмучена великою національною втратою редакция“. Також від київского українського громадянства вислано на домовину Кропивницкого вінок, а від української трупи М. Садовского поїхав на похорон один артист. В неділю уладила трупа Садовского, Українське тов. ім. Шевченка, Український клюб та українська преса у Володимирскім соборі панахиду по покійнім.

— **Смерть від грому.** Дня 19 с. м. вечером підчас бурі, яка лютила ся понад скалатским повітом, вдарив грім в Остапю в хату селянина Як. Рогальского, убив его 17-літного сина Станислава і спалив хату до тла.

— **Нещасливі пригоди.** З Перемишля доносять: Муляр Стефан Шаршаневич, занятий при будові камениці Авраама Нусбавма при ул. Середній, упав дня 19 с. м. около години три чверти на 8 з руштованя з висоти II поверха. Нещасливого, котрий тяжко потовк ся відставила родина до шпиталю. Причиною сеї пригоди було то, що заломило ся руштоване, на котре впала бетонова плита. В справі сїй веде ся судово-карне слідство.

Федько Гринь, селянин з Потуриці вів сими днями дорогою бугая, а той вдарив его рогами так сильно в бік, що нещасливий тяжко покалічений помер небавком в шпитали в Сокали, куди его відвезено. Гура мав літ 40 і осиротив жінку і двоє дітий.

Зі Скалату доносять знов про таку пригоду: Селянин Василь Вороновский з Бупик, їдучи дня 19 с. м. фірою з набором до Скалату, в наслідок неосторожної і скорої їзди, переїхав в Зарубинцях 5-літного Петра Калиту сина тамошного селянина. Хлопця так страшно потовкло і покалічило, що він в дві години опісля закінчив житє.

† Бернстерне Бернзон, славний норвеский поет і писатель, помер вчера в Парижи. Смерть наступила о 9 год. 15 м. вечером. При умираючім була зібрана ціла родина. О 7 год. вечером недужий вімлів. Заходи лікаря, котрий борзо вадбіг, показали ся безуспішні. На кілька секунд заким смерть наступила Бернзон підняв ся, поклав руку на серце і сказав слабим голосом до довьки: „Скінчило ся“. Смерть була спокійна і без муки.

Бернзон родив ся дня 8 грудня 1832 р. в селі Кніяне де его батько був священиком. Бернзон був одним із сподвижників відродження норвеского народу, а его діяльність і заслуги яко поета і писателя звістні загально і їх оцінив високо не лиш его власний нарід але й инші народи.

— **Звіт Тов. „Вакацийних Осель“ в 1909.** В сім році відбули ся пяті загальні збори сего добродійного Тов. і закінчено пятий рік діяльности. Загальні збори відбули ся як звичайно в місяци грудни. Зійшов ся невеликий гурток людий, переважно пані і члени виділу Тов., було всего кільканайцять осіб, з чого видко, що інтелїгенция наша не конче займає ся розвитком гуманних інституций і товариств. Збори відкрила предсідателька Тов. пані О. Бачиньска і подала звіт з діяльности Тов. за минулий рік. Оселянок їздило к минулім році всего 36 а то з сеї причини, що двір в Миловаю не був на час ферий як слід приладжений і відновлений. В минулім році набуло товариство „Просьвіта“ двір в Миловаю і зобовязало ся давати що року приміщенє для оселї в часї вакаций. Нагляд над оселею в Миловаю мали учительки: Софія Демчишинівна і Вікторія Музиківна. Заряд домашний вели, як щорічно, Сестри Служебниці. Пересічне удержанє одної оселянки враз з кештами подорожи і адміністрацийними виносить 32·50 К а сам харч 19 К. Кешт удержаня сегорічної оселї виніс 1.300 К. Видатки сї покрито з жертв, які зложили наші товариства і добродії. Членів числить Тов. дуже мало, бо від них вилпнуло всего 60 К.

Товариство мало приходу 2.632·19 К, з попередного року остало 1.043·98 К, разом 3.676·17 К. На се зложили ся жертви товариств 191·94 К і добродіїв 383·82 К, підмога сойму за два роки 490 К і „Дністра“ 300 К, дохід з забав 412·85 К, місто рабту зібрано 154·25 К, складки добродіїв в львівских церквах 96·21 К, оплати оселянок 208 К, відсотки 431·12 К, вкладки членів 60 К. Разом 2.632·19 К. Розхід: адміністрация 164·06 К, удержанє оселянок 1.145·24 К, до фонду основного після статута 500 К. Остає на 1910 рік 1.866·87 К.

З огляду на се, що дохід в сім році був більший як звичайно, ухвалено 1.000 К відложити до фонду основного. Фонд основний збільшив ся в сім році знова о квоту 9.000 К, які жертвував Єго Екселенция Митрополит гр. Андрей Шептицкий. На зборах ухвалено висказати всім руским товариствам і добродіям як найщиршу подяку за ласкаві підмоги і жертви. Крім сих добродіїв, мало товариство і таких добродіїв, що забрали кілька дівчат до своїх домів а іменно др. Кормош в Перемишли, одного хлопця-сироту, ученика рускої гімназиї; 2) О. Гаврич з Хлібчина, дві дівчинки; 3) п. Бурачинські з Бергомети, дві дівчинки; 4) п. Попелі в Комарниках, дві дівчинки; 5) п. Струсевич в Судовій Вишні, одну дівчинку. Ухвалено вислати сим добродіям письменну подяку від тов-а. Ухвалено також висказати подяку доокопичним священикам і місцевим селянам, які жертвували для оселянок безплатно фіри і привозили ярину а іменно: 1) О. Ю. Дуткевичови з Дубія, 2) О. Бергановскому з Вільшаниці, 3) о. Анастазиевскому з Побережа, 4) о. Явкевичеви з Ганусовець, та селянам: Юркови Маликови і Дмитрови Гресякови з Милована. Висказано подяку також лікарям п. др. Миронови Вахняниновй зі Львова і др. Яновичови зі Станиславова, які безкористно трудили ся для оселї. Найбільше заслужив ся для оселї місцевий парох о. Бачиньский, який щорічно опікує ся оселею і значну скількість харчу для дівчат достарчає зі своєї хати зовсім безкористно, та дбає про всілякі вигоди для дівчат. Позаяк від основаня оселї п. Ольга Бачиньска головно занимає ся оселею і дбає про еї розвиток, збори висказали їй повне призванє і щиру подяку за

Слідуючого вечера сиділа Олена спокійно в своїй комнаті, коли Берті отворив нараз двері, вбіг до середини і подаючи сестрі вечірну ґазету, крикнув:

— Читай!

Відтак чим скорше вибіг з комнати.

Еї очи перебігали скоро стрічки, аж задержали ся на заголовку, друкованім товстими черенками: „Безличний рабунок, якого допустила ся дама“.

Кров ударила їй до голови, коли она стала читати. Статя звучала:

„Коротко перед північчю пополнено нині в мешканю пана Джільберта Ватсона при улици Бондстріт незвичайно сьмілий рабунок. П. Ватсона покликано нагло в якімсь важнім інтересі і він виходячи з дому, забув на нещасте в поспіху замкнути шуфляду свого бюрка, в котрій переховував банкноти в квоті чотириста фунтів. Коли вернув, банкнотів вже не було, а служачий, котрого честнота і вірність випробовані і не підлягають сумнівови, оповів, що в часї неприсутности пана Ватсона була в комнаті якась пані, що хотіла ждати на его поворот. По кількох хвилях, в часї котрих була сама в комнаті, змінила свій намір і відійшла, не подавши свого імени. Она була так дуже заслонена, що служачий не міг бачити черт еї лиця, але мала на собі впадаючий в очи, футром обшитий лєлієвий плащ, котрого капузу засунула на голову. Розведено в тій справі слідство і належить надіяти ся, що вскорі викриє ся, хто був тою нічною птицею“.

— Прошу панни, пан Сефтон єсть в сальоні і хоче видіти ся — донесла служниця, саме коли Олена скінчила читати. З сияючим лицем і простягненими руками побігла она на стрічу Франка Сефтона.

— Як же я тішу ся, що ви прийшли! — скрикнула. — Я так на вас ждала — але Франк, що то? Чи я вас обидила, не знаючи о тім?

— Ні, ви мене не обидили, але мусите мені дати одно поясненє. Я бачив вас минувшої ночи дуже пізно, як ви виходили з мешканя Ватсона. Я ішов противною стороною улиці. Вашого лиця не міг я бачити, але ваш плащ і ваш хід дали мені певність, що то ви були. — Я ішов за вами аж до вашого мешканя, аби знати, що ви безпечні, але я не сам один слідив за вами, бо служачий Ватсона від хвилї, як ви вийшли з его мешканя, ступав за вами крок в крок. Не знаю, що ви в тім домі робили, але знаючи вас так добре, Олено, мушу здогадувати ся, що ваші наміри були чисті. Не хочу вдирати ся у ваше довіріє, але ви повинні бути щирі і отверті супротив мене.

— Чи ви читали вечірну ґазету?

— Ще ні.

— Там вичитаєте, що дама, яка вчера вечером відвідала мешканє Ватсона, єсть підозріна, що украла чотириста фунтів банкнотами.

— Боже! То якийсь підлий підступ. Скажіть мені, чого ви властиво заходили там?

— Того не можу сказати. Але чи потребую вам казати, що я тих банкнотів ніколи не бачила?

— Я очивидно ані на хвилю не підозріваю вас, але справа поважна.

(Конець буде).

єї труди. Вкінци порішено, щоби видїл вибрав делеґацию, яка має зложити Є. Ексцеленциї Митрополитови подяку за княжий дар і вселаскавійшу память про оселю. Бо крім жертви в квоті 9.000 К запевнив Ексц. актом нотарияльним примiщене для оселї в Милованю по вічні часи. По удїленю уступаючому видїлови абсолюториї, вибрано новий видїл, до якого увійшли: голова п. Ольга Бачиньска, заступник о. Т. Лежогубский, секретар о. Лициняк, касиер п. В. Адриянович, видїлові панї: О. Лучаківска, В. Літиньска, С. Левицка, М. Федакова, заступники: О. Бережницка, О. Вахнявинівна, С. Ґерусїньский; комисия контрольна: А. Алиськевич, Г. Гошовский. О. Ґеорґерова. Збори висказали бажаня і надію, що Товариство в невдовзї приступить також до основаня оселї для хлопцїв. *С. Ґерусїньский*, секретар.

— **Число подань о шинкарскі концесиї.** Внаслїдок оголошених старостами едиктів, щоби ті, котрі хотять узискати концесиї шинкарскі, вносили о то подавя в часї від 15 марта до 15 цьвітня с. р., вплинуло до всїх староств загалом 3393 подань. Правничих осіб подало ся о концесию разом 1333, з того 569 громад. Фізичних осіб подало ся о концесию 32.060, з того 15.189 дотеперішних шинкарів.

— **Про обікражу Вознесеньского собора** в Москві доносять тепер росийскі газети: Злодїй, який допустив ся крадежі в соборі, не міг з него вийти і пересидїв в нїм два днї аж до хвилї, коли его викрито і арештовано. Про арештоване его так розповідають: В соборі по обікражі замикано на ніч одного стражника і сторожа. Другої ночи по крадежи около 10 год. вечером зачули они якесь підозріне скробане. Стражник і сторож зачали зараз пошукувати. Небавком добачив стражник, що зпоза іконостаса висунула ся якась голова. Він побіг до незнакомого і загрозивши, що буде стріляти, скоро він рушить ся з місця, стрілив раз на алярм. До собора вбіг зараз відділ стражників, що був недалеко і злодія зловлено. Перші слова, якими відозвав ся арештований, були: Дайте менї води, я два днї нїчого не їв і не пив.

Небавком прибули до собора власти судові. Незнакомий признав ся до крадежі, сказав, що есть ювілером і називає ся Николай Темін, та має 17 лїт. Крадежі допустив ся не він сам, але до спілки з якимсь другим злодїем, котрий почувши, що коло церкви збігають ся люди, втік або може десь сховав ся в соборі.

Злодій показав, де лежать зрабовані дорогоцінности. Злодії зачувши якийсь стукіт, мов би хтось хотів ключем отворити двері, сховали часть дорогоцінностий за скринею зі сьвічками, а часть в гробници патріярха Адріяна а відтак і самі сховали ся. Темін вліз за величезний образ Тіявіньскої Матери Божої, а що небавком надійшли сторожі церковні до собору, то він не міг вже вилїзти із своєї криївки пересидів там два днї. Злодій умів так добре сховати ся, що хоч церков зревідовано дуже докладно і навіть кілька разів заглядано за образ Тіявіньскої Матери Божої, нїхто его не добачив. Що стало ся з его товаришем, не знати: в соборі его не знайдено. Стражник, котрий в церкві стріляв на алярм, ушкодив кілька образів сьвятих.

Телеґрами.

Відень 27 цьвітня. Комісия фінансова розпочала нинї загальну дискусию над предложенем податковим.

Букарешт 27 цьвітня. В суботу вечером виде місия, котру король висилає в цїли висказаня чорногорскому князеви желань з нагоди ювилею его правлїня.

Константинополь 27 цьвітня. З причини торжества роковин вступленя султана на престол всї будинки удекоровано. Вечером буде ілюмінация. Всї музики войскові виступили в походї перед палату султана.

Біярріц 27 цьвітня. Король Едвард відїхав до Анґлїї.

Париж 27 цьвітня. З Марсилії доносять, що синдикат незаписаних моряків вручив префектови мемориял з жаданєм моряків і услівями, під котрими они готові вернути до працї.

Петербург 27 цьвітня. Цар жертвував 26.000 франків для жертв повени в Сербії.

Петербург 27 цьвітня. Сенат пояснив, що палати судові не мають обовязку оголошувати мотиви вироків в справах о політичні провини.

Петербург 27 цьвітня. Росийска партия революцийна викрила в послїдних часах серед своїх членів около 200 провокаторів, котрі через ряд лїт працювали в ріжних партиях. Назвиска їх будуть небавком оголошені. О провокаторство підозріний есть також один член центрального комітету социяльно-демократичної партиї.

Корфу 27 цьвітня. Грецкий наслїдник престола і кн. Юрий прибули тут вчера. Місцеві жителї повитали їх сердечно. Наслїдник престола вийшов на балькон палати і подякував жителям за льояльні чувства.

Вашінґтон 27 цьвітня. Вчера посьвячено торжественно новий будинок бюра американьских републик, котрий служить цїлям мира, дружби і торговлї. Кернеґі згадав о можливости участи Канади в задачах бюра за згодою Анґлїї.

Цїна збіжа у Львові.

дня 25-го цьвітня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·50	до	12·70
Жито	8·10	„	8·30
Овес	7·—	„	7·30
Ячмінь пашний	6·—	„	6·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	6·20	„	6·50
Бобик	6·50	„	6·80

Надіслане.

— **Не лише дітям** треба заборонювати все, що ослаблює серце і атакує нерви — отже алькоголь і каву — але й для дорослих здоровле є найбільшим добром! Добра господиня бере отже на ранїшню каву і на підвечірок тільки правдиву Катрайнера Кнайпову солодову каву, подаючи сим на стіл смачний і здоровий напиток. Вдоволене і ощадність, а головно цвитучий вигляд дїтий є за се нагородою господинї. Та з причини богато менше вартних наслїдувань треба при закупнї бути дуже осторожним. Жадати отже лише „Катрайнера“ і принимати тільки оригінальні пачки з назвою: „Катрайнер“! Пощо ж давати собі впихати в руки якісь наслїдуваня, коли за ті самі гроші можна дістати добрий і правдивий товар? Тільки обережність зможе забезпечити перед розчарованем і шкодою.

Рух поїздів зелїзничих

Обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5·50, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10·30.

З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.

З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.

З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50

З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.

З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·35*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
„ 2/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.

З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10.

Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.

З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.

З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного дворця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}**, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.

До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.

До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.

До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.

До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*)
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35

До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.

До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.

До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.